

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **M. J.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy ČR**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021, č. j. MD-16740/2021-160/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 19. 9. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021, č. j. MD-16740/2021-160/4 (dále jen „napadené Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

rozhodnutí”), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 15. 12. 2020, č. j. MHMP 1908251/2020/Ant (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu a ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uznal žalobce vinným tím, že v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), nezajistil, aby dne 1. 5. 2020 v 21:17 hodin v Praze 6, Brusnickém tunelu, úseku pro směr Troja, a dne 26. 4. 2020 v 19:10 hodin v Praze 4, na Jižní spojnici, směr do centra, při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, konkrétně dodržení nejvyšší povolené rychlosti. Dosud nezjištěný řidič jednal při řízení vozidla v rozporu s povinnostmi uloženými mu zákonem a jel s motorovým vozidlem specifikované registrační značky vyšší než povolenou rychlostí [tj. že dosud nezjištěný řidič spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu]. Žalobce se tak dopustil přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, porušením ust. § 10 odst. 3 uvedeného zákona, za což mu ve smyslu ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 3 500 Kč a povinnost uhradit správnímu orgánu I. stupně náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. V prvním žalobním bodě žalobce namítal, že jeho odvolání nebylo opožděné. Odvolání proti rozhodnutí prvního stupně nebylo podáno dne 10. 1. 2021, nýbrž dne 30. 12. 2020, tedy ve lhůtě pro podání odvolání. Podání ze dne 10. 1. 2021 bylo jen doplněním již podaného odvolání.
4. Žalovaný si podání odvolání ze dne 30. 12. 2020 byl vědom, neboť v posledním odstavci svého rozhodnutí se k tomuto vyjádřil, když uvedl, že k této datové zprávě byl připojen pouze elektronický podpis společnosti X. a přiložený dokument nebyl nikým elektronicky podepsán, kdy o tomto odvolání bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím (bylo zamítnuto jako nepřípustné). Žalobce konstatoval, že jediné rozhodnutí, které mu bylo doručeno, je rozhodnutí nyní napadané, kterým je odvolání zamítáno jako opožděné, ač žalobce podal odvolání již dne 30. 12. 2020, tedy včas.
5. Žalobce měl za to, že podání ze dne 30. 12. 2020 bylo podání řádné a bezvadné. Obsahovalo totiž jak veškeré obsahové náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, tj. jméno, datum narození, místo trvalého pobytu, označení, které věci se podání týká, i samotný obsah úkonu, stejně tak i podpis podatele. Podání pak splňovalo též nárok na svou formu, když bylo v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu učiněno „písemně“, zároveň „v elektronické podobě“.
6. Jakkoli žalovaný tvrdí, že podání nebylo „nikým elektronicky podepsáno“, když na něm „byl připojen pouze elektronický podpis společnosti“ (což jsou tvrzení poněkud

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

protichůdná), netvrdí, v čem snad spočívala vada podání. Skutečnost, že na podání není obsažen elektronický podpis, není vadou podání, neboť právní předpis nestanoví, že by elektronický podpis musel být na podání umístěn.

7. S ohledem na skutečnost, že podání bylo učiněno formou dle § 37 odst. 4 správního řádu a obsahovalo náležitosti dle § 37 odst. 2 správního řádu, bylo bezvadné. Měl-li i přes to žalovaný jakoukoli pochybnost, měl žalobce dle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vady podání.
8. Navrhl, aby napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí byla zrušena a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě podrobně popsal předchozí průběh správního řízení a shrnul žalobní námitky.
10. Konstatoval, že bylo podáno odvolání z datové schránky právnické osoby X., nikoli žalobcem, nebo jím pověřenou osobou. V podání byl připojen pouze digitální podpis X., nikoli žalobce nebo jeho zmocněnce. Podání tedy neobsahovalo podpis účastníka, ani plnou moc, která by podatele odvolání opravňovala k zastupování žalobce. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolání, a stanovil k tomu lhůtu 5 dnů ode dne doručení této výzvy. Žalovaný konstatuje, že správní orgán I. stupně neměl účastníka vyzývat k doplnění odvolacích důvodů, jelikož se jednalo o nepřípustné odvolání podané osobou, která k tomu nebyla zmocněna. Právnická osoba X. neprokázala oprávnění zastupovat žalobce, podala tak nepřípustné odvolání. O nepřípustném odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 7. 2021, č. j. MD-16740/2021-160/3.
11. Správní orgán I. stupně mohl vyzvat žalobce k doložení plné moci a následně věc předat žalovanému, vynechání tohoto kroku správním orgánem I. stupně je však v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2015, č. j. 9 As 27/2015-59, případně rozsudkem ze dne 25. 3. 2015, č. j. 1 As 155/2014-36.
12. Odvolání následně žalobce doplnil o odvolací důvody. V tomto dalším podání zároveň žalobce doplnil plnou moc ke svému zastupování P. K., nikoli osobou, která učinila prvotní odvolání, tedy nikoli právnickou osobu X. Odvolání bylo zasláno z datové schránky P. K. O tomto odvolání bylo rozhodnuto v samostatném rozhodnutí.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

14. Žalobce nejprve souhlasil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, následně uvedl, že vzhledem ke způsobu vedení řízení žalovaným na jednání trvá. Na jednání soudu se žalobce ani jeho zástupce Mgr. Voříšek bez omuvy nedostavili.
15. Podle § 37 odst. 1, 4, 3 správního řádu „[p]odání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.“
16. Podstatou je vyřešení otázky, zda podání ze dne 30. 12. 2020 bylo podáno osobou oprávněnou (tedy žalobcem či jeho zmocněncem), neboť pouze toto podání bylo včasné (lhůta pro podání odvolání uběhla dne 5. 1. 2021, podání ze dne 10. 1. 2021 by tak bylo opožděné.
17. Blanketní odvolání ze dne 30. 12. 2020 bylo podáno z datové schránky X., s.r.o. K datové zprávě byl připojen pouze elektronický podpis této společnosti. Příložený dokument nebyl nikým elektronicky podepsán ani nebyla přiložena plná moc. Žalobce nebyl k doplnění plné moci vyzván. O tomto odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 7. 2021, č. j. MD-16740/2021-160/3 tak, že bylo zamítnuto jako nepřipustné. V odůvodnění bylo uvedeno, že správní orgán prvního stupně mohl vyzvat k doplnění plné moci, ale s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2015, č. j. 9 As 27/2015-59, to nebylo nutné. V dalším podání žalobce „doplnil“ odvolání a předložil plnou moc ke svému zastupování panem P. K. ze dne 24. 8. 2020, tedy nikoli právnickou osobu X., která učinila prvotní odvolání. Druhé odvolání bylo zasláno z datové schránky pana P. K. dne 10. 1. 2021. Žalovaný o tomto odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím, kdy je zamítl jako opožděné, neboť lhůta pro podání odvolání uplynula dne 5. 1. 2021, prvostupňové rozhodnutí tak dne 6. 1. 2021 nabylo právní moci. Žalovaný v tomto rozhodnutí též zdůvodnil, proč bylo nepřipustné dovolání ze dne 30. 12. 2020.
18. K povaze datových zpráv se vyjádřil v obsáhlém stanovisku Nejvyšší soud dne 1. 5. 2017, pod sp. zn. Plsn 1/2015. Mimo jiné uvedl, že: „Procesní úkon, učiněný prostřednictvím datové schránky za podmínek uvedených v § 18 odst. 2 zák. č. 300/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů, osobou tam označenou, má stejné účinky jako procesní úkon učiněný písemně a podepsaný osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka. Je-li osobou, pro kterou byla zřízena datová schránka, právnická osoba, má takový procesní úkon učiněný prostřednictvím datové schránky stejné účinky jako procesní úkon, který za právnickou osobu písemně učiní a podepíše osoba oprávněná jednat za právnickou osobu podle příslušného procesního předpisu.“
19. Je-li smyslem datových zpráv či tzv. elektronické formy podání (k výkladu tohoto pojmu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016-16) ve smyslu výše uvedeného ustanovení správního řádu jednoznačná identifikace osoby a autenticita podání (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2016, č. j. 8 As 78/2015-22, č. 3411/2016 Sb. NSS, bod 21), nemohl být uvedený smysl za daných konkrétních skutkových okolností

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

dodržení. Doručení odvolání prostřednictvím datové schránky osoby, která se liší od osoby podepsané na zasílaném dokumentu, tak nelze považovat za osobní úkon osoby podepsané na zasílaném dokumentu, neboť forma datové zprávy, v níž bylo odvolání podáno, ověřovala pouze osobu X. a její podpis, nikoliv osobu žalobce.

20. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce společnost X. k zastupování v řízení nezmocnil, soud má za to, že i výzva k doložení zmocnění by tak byla nadbytečná. Z plné moci udělené dne 24. 8. 2020 je naopak evidentní, že žalobce již od počátku řízení zmocnil k zastupování P. K. Vyrozumění o zahájení řízení o přestupku bylo žalobci doručeno dne 21. 8. 2020, zplnomocnění P. K. následovalo dne 24. 8. 2020. Pokud bylo z datové schránky společnosti X. zasláno odvolání dne 30. 12. 2020, nešlo o odvolání podané účastníkem řízení ani jeho zmocněncem. Odvolání podané dne 10. 1. 2021 pak sice bylo podáno P. K. jako zmocněncem, ale šlo o odvolání podané po lhůtě, tedy opožděné.
21. Soud dále připomíná, že samotný rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 4 As 113/2018-39 připustil, že úmyslné opomenutí podpisu na podání jakožto součást obstrukční procesní strategie může být vyhodnoceno jako zneužití práva, a následně mu může být odepřena právní ochrana. V odst. 33 uvedl: *„Podává-li stejná osoba jako účastník či jako zmocněnec opakovaně listinná podání bez podpisu, není procesní chybou, pokud správní orgán nepostupuje podle § 37 odst. 3 správního řádu a osobu nevyzve k odstranění nedostatku podání. Stejně závěry platí i pro osoby nějakým způsobem spojené s osobami tyto obstrukční taktiky využívajícími. Takovéto podání je v těchto výjimečných případech zneužitím práva, nepožívá právní ochrany a nevyvolá samo o sobě žádné procesní důsledky. Správní orgán na ně nemusí nijak procesně reagovat.“*
22. Již na základě těchto skutečností v souvislosti s dosavadní zkušeností s osobou P. K., který vystupuje v mnoha správních řízeních o dopravních přestupcích v roli zmocněnce, resp. osoby pověřené jednat jménem zmocněnce, lze v takovém jednání spatřovat určitou procesní strategii, či obstrukční praktiku žalobce, resp. zvoleného zmocněnce, která nemá vést k účelnému vedení řízení o přestupku, ale pouze k maření cíle takového řízení a zbavení se odpovědnosti za projednávaný přestupek protahováním řízení až do uplynutí prekluzivní doby (k tomu viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2019, č. j. 15 A 95/2019-33, ze dne 26. 2. 2021, č. j. 1 A 26/2020-34, či ze dne 4. 5. 2021, č. j. 2 A 66/2019-22 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2021, č. j. 1 As 145/2021-41, a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2021, č. j. 9 As 265/2020-43, ze dne 16. 7. 2020, č. j. 6 As 2/2020-38, ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 36/2016-29, ze dne 4. 10. 2017, č. j. 8 As 146/2016-29, či ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018-35, č. 3864/2019 Sb. NSS, a tam odkazovaná judikatura).
23. Pro úplnost soud konstatuje, že z judikatury soudů vyplývá poznatek, že také využití služeb společnosti X. souvisí právě s obstrukčními taktikami využívanými opakovaně totožnými subjekty, společnost je spojena s osobou M. P. (srovnej například rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 29 A 2/2021-38).
24. Žalovaný tak postupoval správně, pokud nepovažoval odvolání za včasné, neboť nemůže jít o doplnění odvolání, jak je tvrzeno v žalobě.
25. Námitka zveřejňování rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se netýká posuzované věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V. Závěr a náklady řízení

26. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.
27. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 3. listopadu 2022

JUDr. Lenka Loudová, v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.